turism

Locuri de popas

CABANA VALEA SADULUI

O cabană nouă, care cunoaște prima zăpadă din existența ei, a fost înălțată în Munții Lotrului, la o altitudine de 503 metri și, faptul că în apropierea ei se află terenuri propice pentru practicarea schiului și a săniusului, ne determină să v-o recomandăm pentru un popas în acest sezon.

Este vorba de CABANA VALEA SADULUI care prezintă, totodată, avantajul de a fi foarte accesibilă datorită drumului carosabil (DR9: Avrig—Tălmaciu — Rîul Sadului) pe care avem de parcurs, de la Tălmaciu, cca 15 km.

Situată într-un frumos cadru natural, cabana poate găzdui 21 de turiști (atît vara cît și iarna) în camere de 2—3 locuri. Înzestrată cu mobilier nou, cu instalații interioare de apă și sanitare, ca și de electricitate, cabana Valea Sadului dispune totodată de jocuri distractive (șah, remy, table) și chiar de o popicărie.

Un restaurant și un bufet asigură gustări și mîncăruri calde turiștilor ce poposesc aci.

Cabana poate constitui un punct de plecare în excursii foarte agreabile în împrejurimi: la cabana Prejba, la cabana Gîtul Berbecului, la Păltinis, Rășinari și pe Valea Oltului.

ACCESUL LA CABANĂ se face pe drumul susamintit, fie cu mijloace proprii, fie folosind trenul pînă la gara Tălmaciu (pe liniile Brașov—Sibiu și Piatra Olt—Sibiu), iar apoi autobuzele D.R.T.A. (traseul: Sibiu—cabana Gîtul Berbecului) care au stație în fața cabanei.

O. S.

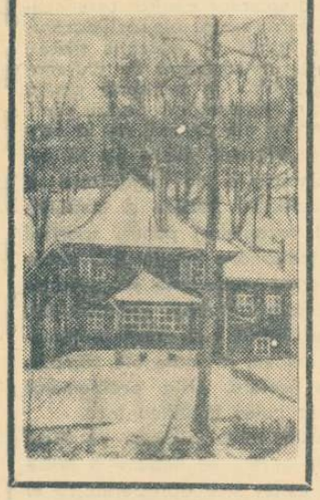

CASCADA VÎNTURIȘULUI, IARNA

O IMENSĂ ORGĂ CU TUBURI DE CRISTAL

Ascunsă între stînci și faldurile pădurii, în partea de sud a abruptului prahovean al Bucegilor, cascada Vînturișului rămîne în orice anotimp un punct de mare atracție pentru turiști și alpiniști: vara cu apele sale înspumate, iarna cu spectaculoase forme de gheață. Cascada este formată de apele izvorului Dorului, în locul unde acesta trece din zona de plat, peste praguri abrupte, în zona văii sale inferioare.

Dacă în timpul verii cascada poate fi vizitată de turiști urmărind firișorul vechii „poteci" a Vînturișului, ramificată ceva mai jos de stincile „La Cetate" din preajma cabanei „Virful cu Dor", iarna acest drum trebuie evitat din cauza numeroaselor culoare de avalanșe pe care le traversează. De altfel poteca se înscrie pe o bîrnă uneori foarte îngustă, urmărind baza abruptului și limita superioară a pădurii de brad.

Pentru turiștii foarte bine pregătiți, accesul la cascada Vînturișului se poate face iarna pe un traseu mai bun, peste Vîrful cu Dor și Izvorul Jupuit.

De la cabana „Virful cu Dor" (1835 m) urcăm lesne în Curmătura Vîrfului cu Dor, iar de aci ajungem la vîrf (2006 m) în cca. 30 min. Spre vest, în imediata apropiere, se află un vîrf geamăn, ceva mai înalt și stîncos, pe care urcăm trecînd pe lîngă un grup de „babe" pietrificate. Începînd de aici coborîm spre sud cca. 15 min., de-a lungul marginii abruptului, pînă în apropiere de vîlcelul adînc al Izvorului Jupuit. Pentru a evita zona de avalanșe, ne abatem la stînga, la mică distanță de firul jghiabului și coborîm cu mare atenție într-o poiană frumoasă, prin care trece în curmeziș poteca de vară spre „Lacuri". În acest loc trebuie să pătrundem numai dacă zăpada este favorabilă și stabilă, mai ales că poiana este expusă direct spre sud. Coborînd în linie dreaptă, ajungem în pădure, la o joncțiune de vîlcele, și o vom căuta pe aceea a Izvorului Jupuit cu un vîlcel sec. Acolo vom cobori cîteva mici săritori, apoi pe lîngă perete și printre copaci vom cobori mai departe spre dreapta, timp de cîteva minute, călăuziți de susurul cascadei, aproape înghețată. Ne aflăm la cca. 1 600 m alt. după 1¼—1½ ore de mers. Dintr-o dată, printre ramurile brazilor ne apar, într-un decor de basm, draperiile albe ale cascadei. O imensă orgă cu tuburi de cristal, sprijinită de marii pereți întunecați, se lipește de maldărul de gheață și zăpadă format la baza abruptului. În partea dinspre sud, sub o uriașă boltă, apa infiltrată în stîncă țîșnește în șuvoaie și stropi, prelingîndu-se în lungul stalactitelor de gheață. Razele soarelui împroașcă curcubee, o feerie de lumină și mișcare, de apă și gheață.

Înapoindu-se pe același drum, ieșim deasupra Vîlcelului Jupuit unde se deschid largi perspective. Deasupra văii Dorului, doar vîrful Vînturișului — la poalele căruia și-a săpat pîrîul teribilul făgaș — mai aruncă umbre înghețate în lumina puternică a amiezii.

Dacă zăpada este stabilă, ieșirea din zona cascadei se poate face și din poiana din zona mijlocie a Izvorului Jupuit în lungul potecii de vară (la stînga — sud-vest), urcînd însă cu mare greutate printre brazi, pe faleza de stîncă, pînă deasupra cascadei în netedul „podiș" al „lacurilor", denumire provenită de la numeroasele lăcuțele cu care este presărată valea superioară, lenești și ușor accesibilă. Din aceste locuri putem reveni pe muchie la Vîrful cu Dor sau în urcuș direct pe șoseaua alpină a Bucegilor în șaua Oboarele (cca 1—1½ ore de mers).

În această excursie, echipamentul de iarnă, colțarii și pioletul sînt absolut necesare.

ing. Nae POPESCU

Concediul de odihnă în stațiunile de munte nu se limitează, chiar și în acest sezon, la drumurile făcute între vilă și cantină sau restaurant și de aci la club sau la cinematograf.

În fiecare stațiune se organizează excursii scurte în împrejurimi sau mai lungi, în alte localități cu obiective turistice tentante.

Pentru cei ce-și petrec concediul la PREDEAL, aflăm că filiala O.N.T. din stațiune organizează excursii de o zi la: Sinaia (cu vizitarea Muzeului Peleș), pe valea Prahovei și la Doftana, la București, la Poiana Brașov și cabanele din Postăvar, la castelul Bran, la Tușnad, la Sibiu (cu vizitarea Muzeului Brukenthal), la Curtea de Argeș și la lacul de acumulare, la Slănicul Moldovei.

La TUȘNAD se organizează, în afara drumețiilor de o jumătate de zi la Lacul Sf. Ana, excursii la Brașov și castelul Bran, la Lacu Roșu, la Tg. Mureș și Sovata.

EXCURSII DE SEZON

ÎN STAȚIUNILE DE ODIHNĂ ȘI CURĂ

Din HERCULANE se pot efectua excursii pe valea Cernei (cca. 40 km), la Tismana, important centru de artă populară și la mănăstirea din apropierea satului, monument de arhitectură (sec. XIV), la Lugoj și Timișoara, la Sarmizegetusa romană și, cînd starea vremii permite, pe insula Ada Kaleh.

Un bogat „repertoriu" de excursii oferă și filiala O.N.T. din stațiunea CĂLIMĂNEȘTI. Menționăm excursiile de o jumătate de zi la: Govora, Olănești, mănăstirea Dintr-un lemn, pe valea Oltului pînă la Turnu Roșu. Excursii de o zi se efectuează la Sibiu și Alba Iulia, la mănăstirile Hurez, Polovraci și la peștera Muierii, la Curtea de Argeș și la lacul de acumulare. În sfîrșit, se organizează excursii de o zi și jumătate la Băile Herculane și la insula Ada Kaleh.

Sînt cîteva exemple care ne demonstrează că un concediu în stațiunile de odihnă sau de cură poate fi, totodată, un prilej de a cunoaște noi locuri cu priveliști frumoase sau cu monumente vrednice de interesul nostru.

UN TAXI PENTRU BUCEGI...

Ani de-a rîndul, am avut convingerea fermă că adunarea este cea mai simplă operație aritmetică. (A fost doar prima pe care am învățat-o la școală și, cred, că nu dintr-un capriciu al profesorului).

Am încercat să fac această operație, din nou, mai zilele trecute, la Sinaia dar am cunoscut un eșec îngrozitor. Îngrozitor, pentru că a trebuit să adun doar pînă la... șapte și n-am reușit să ajung decît la cifra șase.

Consecințele au fost dintre cele mai neplăcute. Primo: am pierdut pentru această treabă trei ore și jumătate (deși am impresia că nici un creier electronic n-ar fi putut face mai mult). Secundo: a trebuit să urc pe jos de la Sinaia la cota 1400 (și asta după ce am trăit trei ore și jumătate cu iluzia că voi beneficia de avantajele civilizației).

Ce s-a întîmplat?

Știți, probabil, că din Sinaia se poate ajunge la cota 1400 cu taxiul. Nu chiar un taxi obișnuit ci cu o mașină I.M.S. care are o capacitate de 7 pasageri. Numai că Întreprinderea care exploatează aceste mașini — I.G.O.-Sinaia — ține să le folosească la capacitatea maximă. Acest taxi pentru Bucegi nu pornește în cursă decît dacă are toate locurile ocupate. Într-o zi din cursul săptămînii, a aduna 7 pasageri este, însă, un lucru greu realizabil și care, în orice caz, pretinde o doză enormă de răbdare.

În ziua amintitei întîmplări, mai exact numai între orele 9.30 și 13.30, taxiurile pentru Bucegi ar fi putut realiza minimum 123,50 lei. (Două mașini cu cîte 6 persoane care doreau să urce și una din aceste mașini care ar fi coborît cu 7 persoane ar fi transportat în total 19 persoane. Să trecem, cu voia dv. la altă operație aritmetică: să înmulțim 19 cu 6,50 — costul unui bilet — și vom obține 123,50 lei).

Din cauza unor „dispoziții foarte precise", întreprinderea sinăiană a preferat să nu încaseze nici un leu în dimineața aceea (probabil și în altele) pentru că nu putea realiza exploatarea mijloacelor de transport la capacitatea maximă.

Înțeleg: la mijloc este problema rentabilității. Dar rentabilitatea nu poate fi menținută, oricum, la limita cea mai înaltă. Dimpotrivă, acest procedeu care încalcă logica elementară are un rezultat exact contrariu: atingerea limitei minime. Și te întrebi atunci: de ce n-ar putea circula un taxi pentru Bucegi cu cel puțin cinci pasageri?

Să prefere întreprinderea respectivă unui venit ceva mai modest o... realizare egală cu zero?...

S. BONIFACIU

ȘTIAȚI CĂ?...

...În cursul acestui an, numeroase drumuri forestiere vor fi deschise circulației turistice permițînd accesul în locuri care, pînă în prezent, erau mai puțin cercetate de iubitorii naturii?

Dintre aceste drumuri amintim pe cele construite în Munții Vrancei, în jurul lacului de acumulare de la Vidraru (în bazinul superior al Argeșului), în bazinul Lotrului, la obîrșia Jiului etc.

...Turiștii care străbat Valea Prahovei au, de cîtva timp, noi obiective de vizitat de-a lungul acestui traseu?

În comuna **Brebu**, într-o clădire din secolul al XVII-lea, a fost organizat un mic muzeu de istorie consacrat epocii domnitorilor Matei Basarab și Constantin Brîncoveanu. **La Breaza**, turistul este așteptat de un muzeu al portului popular din valea superioară a Prahovei, zonă cu vechi și importante tradiții în acest domeniu. În sfîrșit, la **Sinaia**, s-a adăugat cunoscutelor obiective turistice, Casa-muzeu Cezar Petrescu, avînd o vastă bibliotecă și interesante documente privind viața și opera scriitorului.

VĂ RECOMANDĂM CIUCAȘUL

PENTRU SCHI ȘI EXCURSII DE IARNĂ

Ciucașul este, fără îndoială, unul din masivii spectaculoși din Carpații Meridionali. Decorul iernii îi accentuează această însușire, făcîndu-l locul preferat al multor turiști și schiori. Într-adevăr, pantele de pe versantul sud-vestic al Muntelui Roșu, din Valea Berii, din Șaua Tigăilor — sau Tigărilor, cum i se mai spune — ca și cele din preajma cabanei Ciucaș se pretează lunecușului pe schiuri. Dacă pe partea superioară a masivului nu se pot încumeta decît schiori cu experiență, în schimb, pîrtia din imediata vecinătate a cabanei Muntele Roșu, asemănătoare întrucîtva cu cea de pe Clăoucetul Predealului, convine și celor care au mai puțină experiență. Cea mai importantă bază turistică din Ciucaș, cabana Muntele Roșu, constituie un agreabil loc de popas care se prezintă acum într-o nouă înfățișare. Spațiul de dormit a fost compartimentat în camere de 2—3 locuri, sala de mese s-a extins, s-a construit o nouă terasă, au fost introduse încălzirea centrală și iluminatul fluorescent, s-a adus mobilier nou.

Farmecul statornic al acestor locuri îl constituie spectaculoasele înălțimi ale muntelui, pe care le cuprinzi cu privirea, înfiorat de solemna încremenire a stîncilor și a brazilor încărcați de zăpadă. Culmile domoale ale Bratocei, crenelurile de calcar ale Ciucașului, spinările colțuroase ale Zăganului ce se pierd în depărtările albe ale răsăritului, desenează siluete sclipitoare pe înaltul cerului.

Celor ce au experiența și antrenamentul necesar le recomandăm cîteva trasee indicate pentru schi și care-și dau întîlnire în fața cabanei Ciucaș situată la o altitudine de 1550 m.

Pentru turiștii care vin dinspre București sau Ploiești, punctul de plecare va fi satul Cheia (alt. 871 m), la care se ajunge pe Valea Teleajenului, mergînd fie pe șosea, fie pe calea ferată: Ploiești — Văleni — Mîneciu, apoi cu trenul forestier pînă la Cheia (21 km).

Cel mai lung (circa 8 ore), dar și cel mai frumos pe timp de iarnă (marcaj: bandă albastră) urcă prin pasul Bratocea (1267 m) și prin Șaua Tigăilor Mari pînă în vîrful Ciucaș (1959 m), coborînd apoi peste Muntele Chirușca la cabana Ciucaș. Un altul, mult mai scurt marcat cu cruce albastră, trece prin Valea Berii, ajungînd după circa 3—4 ore la cabana Ciucaș În sfîrșit, un al treilea (marcaj: bandă galbenă), poate fi parcurs cam în același timp. El suie peste Muntele Balabanul (1209 m) la cabana Muntele Roșu (1260 m), ajungînd apoi în firul Văii Berii la Fîntîna Niculae Ion, unde întîlnește drumul marcat cu cruce albastră.

Brașovenii pot începe ascensiunile plecînd, fie de la cabana Babarunca (marcaj: bandă roșie), fie de la Podul Teslei (marcaj: cruce roșie), amîndouă fiind situate pe șoseaua Brașov — Cheia — Văleni Cele două trasee se întîlnesc după mai puțin de o oră în Poiana Teslei (1429 m) străbătînd împreună drumul care duce prin Șaua Tigăilor la cabana Ciucaș. (Durata 4—5 ore).

N. DOCSANESCU

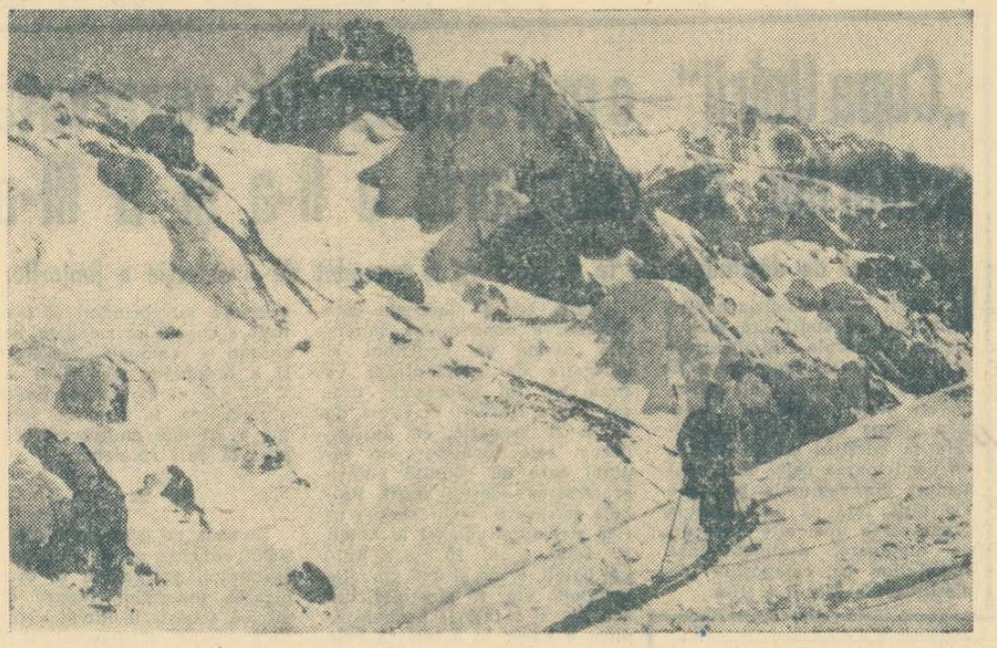

TUR DE ORIZONT

● Introdusă în Marea Britanie acum cinci ani, orientarea turistică a cunoscut o rapidă dezvoltare tinzînd să devină un serios rival al crosului și atletismului.

În 1967 numărul participanților la concursuri a fost de ordinul miilor. De reținut că echipa care a cîștigat titlul de campioană la seniori în 1967 a cuprins două stele ale atletismului, pe Gordon Pirie și Chris Brasher (actualul președinte al Federației britanice de orientare turistică).

● Clubul universitar italian de alpinism (C.A.A.I.) discută de doi ani problema constituirii unei secții feminine. La ultima ședință, după o furtunoasă dezbatere, s-a hotărît ca problema să fie lăsată în suspensie pînă în toamna viitoare.

● Congresul Federației Internaționale de Alpinism desfășurat la Madrid, cu participarea a 23 țări, în rîndul cărora s-a numărat și U.R.S.S., admisă ca membră în 1966, a hotărît, printre altele, să primească noi membri: Japonia și Turcia.

La recomandarea forului internațional, federația cehoslovacă de specialitate va organiza în aprilie a.c. o reuniune internațională a tinerilor alpiniști.

● Alpiniștii care doresc documentare fotografică, topografică și de alt gen pentru eventuale ascensiuni în munți extra-europeni au la dispoziție un centru de documentare intitulat Mario Fantin-Centro Italiano Studio (C.I.S.D.A.E.) și înființat, recent, la Bologna (via Alamandini 14).

O TABĂRĂ „SUI GENERIS"

(Urmare din pag. 1)

ci sprijiniți de ceilalți colegi, de profesorii de specialitate, de conducerea școlii. Intenționăm să realizăm un fel de curs-model, dacă mă pot exprima astfel, necesar învățării tehnicii conducerii treburilor unei comisii sportive. Un curs practic, fiindcă majoritatea lecțiilor se vor desfășura în săli sau pe stadioane, pe pîrtiile din jurul localității sau pe patinoare. Un curs «sui generis», primul de acest fel. În același timp, căutăm să efectuăm un schimb de experiență între participanți, deoarece sîntem ferm convinși că în multe școli există inițiative valoroase. Generalizate, ele ar da un și mai mare avînt activității sportive în rîndul elevilor. Am amintit de pîrtii și patinoare. Nu întîmplător, desigur. În intenția noastră este ca toți participanții la tabără să se inițieze (sau să se perfecționeze) în schi și în patinaj, două discipline sportive de sezon în care, spre regretul nostru, numărul elevilor, în ansamblu, este încă de domeniul unor cifre modeste. Deci, schi și patinaj în principal. Paralel însă, vor fi organizate campionate de baschet, de handbal și de volei, concursuri de gimnastică, de șah și de tenis de masă și, în funcție de condiții, unele întreceri la atletism. Pentru o și mai mare varietate a programului, în cadrul taberei vor avea loc și o serie de activități cultural-artistice dintre cele mai diferite și mai atractive. Iată, enunțate numai, intențiile, dorințele noastre. În realizarea tuturor acestor obiective, ne bizuim pe un număr de peste 40 de cadre didactice, profesori de educație fizică, de limba română, de muzică și de alte specialități.

★

Am ținut mult să aflu și punctul de vedere al cîtorva dintre acești colaboratori ai comandamentului taberei. Am început, se înțelege, cu profesorii de educație fizică. Iată-le părerile:

● *Prof. GH. FODOREANU:* „Îmi exprim bucuria pentru această frumoasă inițiativă. Elevii responsabili ai comisiilor sportive din licee aveau nevoie de un asemenea curs. Iar organizarea lui, sub forma unei tabere, deci la modul cel mai atractiv posibil, pe fondul unei odihne active de care, ca elevi, au nevoie după un trimestru de învățătură, este o soluție extrem de inspirată. Fiind primul curs de acest fel, nădăjduiesc să nu fie și ultimul".

● *Prof. LUCIA PĂȘCĂLĂU:* „Am venit aici cu multă tragere de inimă, convinsă că voi putea aduce și eu, cît de cît, un folos inițierii elevilor care se ocupă de organizarea activității sportive din școala respectivă. Am venit, se înțelege, cu intenția de a susține o pledoarie, în primul rînd pentru atletism. Cu toate foloasele acestei ramuri sportive, nici acum nu s-a ajuns să fie înțeles locul ce trebuie să-l ocupe atletismul în viața școlii. Chiar în orașul unde lucrez, la Cluj, atletismul, acest adevărat sport nr. 1 sub raportul utilității, nu se bucură de toată prețuirea. Poate, aici, prin mijlocirea noastră, a profesorilor, vom reuși să insuflăm elevilor mai multă pasiune pentru acest sport. Ar avea de cîștigat toți elevii".

● *Prof. MARIANA EDMEE ILIE:* „Eu, prin forța lucrurilor, fiind gimnastă, voi căuta să o... concurez pe colega mea, Lucia Păscălău... Fiindcă, din păcate, nici în gimnastică, chiar și în cea școlară, nu stăm prea pe roze. Tabăra va fi, vreau să cred, un excelent prilej de reanimare a pasiunii pentru această ramură sportivă în care va trebui să ne recucerim pozițiile. Iar școala poate să ajute imens la realizarea unui asemenea obiectiv".

● *Prof. HORIA ȘTEFĂNESCU:* „Îmi surîde ideea ca schiul și patinajul să aibă un loc de seamă în viața de tabără. De altfel, am fost plăcut surprins constatînd că foarte mulți elevi au sosit în tabără cu schiuri și patine, mai bine de 150. Este aceasta o dovadă că cele două discipline ale sezonului alb interesează pe elevi. În ce mă privește, fiți siguri, voi căuta să mă... remarc ca un neobosit inițiator. Rămîne de văzut, în ce măsură ne va ajuta vremea, extrem de capricioasă cu ploaie și lapoviță. Ninsoarea se lasă, în continuare, așteptată"...

★

Dar elevii, cei care vor fi principalii beneficiari ai taberei de la Miercurea Ciuc, cu ce gînduri au poposit ei aici? Ce și-ar dori să realizeze în cele 10 zile în care sînt oaspeții frumosului orășel?

Sondajul printre participanții la tabără s-a soldat, în marea majoritate a cazurilor, cu același răspuns: „Doresc să cunosc cît mai temeinic „secretele" mișcării sportive, deoarece cunoscîndu-le voi fi la rîndu-mi, în măsură să le transmit colegilor mei de școală. După aceea, aș vrea să învăț să schiez sau să patinez. În orașul meu există posibilități de practicare a acestor sporturi. Dar, cînd n-ai ajuns încă să dezlegi tainele unor asemenea sporturi...

Asemenea răspuns mi-a dat și *Vasile Zamfiroaia* de la Liceul din Dolhasca și *Ioana Marin* de la Liceul nr. 37 din București și *Alexandru Dobranschi* de la Liceul nr. 3 din Satu Mare și toți cei consultați.

Începutul — sub cele mai frumoase auspicii. Cu concursuri și competiții pe selecționate de regiuni, cu întreceri artistice, cu schimburi de adrese. Deci, deosebit de promițător...